

KURJER

POLSKI

WARSZAWA

Sobota dnia 24 Lipca r. 1830.

Prenumerata miesięczna złp. 2 gr. 20.

Kwar. złp. 8. Nr pojedynczy gr. 5.

Wszystko dla wszystkich.

Wiadomości Krajowe

Dnia 14 b. m. przyjechał do Krakowa Pan Karól Lipiński; jedzie tamtędy do Bardzjowa. Przyjechała tam także P. Majerowa. Inżynierowie, którzy w Warszawie podawali projekt wystawienia mostu, zamysłają uczynić go rządowi krakowskiemu.

Czytamy w Dzienniku krajowym następujący wyjątek z listu. — Rzym d. 30 czerwca. Wszystkie narody mają tu swoje akademje sztuk i malarstwa lub utrzymują pensjonowanych artystów. Podróżni ich ziomkowie zwiedzają ich pracownię, wzywają do swoich towarzystw, kupują lub zamawiają ich obrazy, o których z kolei pisząc krajowe dzienniki przypominają artystom, że pracują dla kraju i że się kraj nimi zajmuje. — Inaczej rzecz się ma z artystami polskimi; — po większej części zmuszeni utrzymywać się własnym kosztem, przez lat wiele żadnego zmożniejszych ziomków w swojej pracowni nie widząc, wielu z nich dla niedostatku Rzym i bódaj nie sztukę opuścić musiała. Drudzy obce kraje za ojczyznę obrali. Z pozostałych dotąd, Wojciech Stättler z Krakowa od 12 lat bawiący w Rzymie, obiecuje nam artystę europejskiej sławy. Przytoczeniem zdań Torwaldsena, Cammuciniego, Overbecka i innych które słyszałem, mógłbym poprzec to com powiedział. Przed kilku laty, jeden z jego obrazów był na wystawie warszawskiej, zyskał pochwały

znawców i stał się przedmiotem wielu artykułów dziennikarskich. Kilka innych dzieł jego znajduje się w Krakowie. Dotąd podczas mego tu pobytu robił tylko kilka portretów, między innemi portret Mickiewicza, które pod względem rysunku, prawdy i wyrazu stawiają autora w rzędzie znakomitych mistrzów. Ale co zapewne sławę jego ustali i krajowi zaszczyt przyniesie, to jest nowo zaczęty duży historyczny obraz Machabeusze. Znanym w Rzymie malarz Crafonara, przez wiele lat nauczyciel Stättlera, w mojej obecności areydziałem go nazwał, i ile sądzić mogę, zdania tego wcale za przesadzone nie uważam. Dzieło to ma stać się własnością hr. Artura Potockiego. — Światły znawca i lubownik sztuk pięknych, oceniając piękny talent Stättlera, szlachetną swoją opieką pobyt jego w Rzymie przedłużył. Różne jednakże familijne okoliczności zmuszają go, iż wkrótce do Krakowa powrócić musi. Dojrzały talent artysty zapewne na tej zmianie nie ucierpi, a światli mieszkańcy Krakowa będą go umieli zachęcić do kończenia rozpoczętego dzieła.

Polak, mający od dawna rozmaite stosunki z rodzinami angielskimi, znający dokładnie język angielski i autorów celniejszych, którzy w tym języku pisali, życzy dawać lekcje języka angielskiego z wykładem polskim, francuskim, lub niemieckim. Bliższą wiadomość powziąć można w Biórze Informacyjnem.

(A.n.) Dnia wczoraj, zesła z tego świata Temerla Berkowa Sonnenberg po niegdy Berku Szmulu Sonnenberg pozostała wdowa, w wieku lat 68. Śmierć tak raptowna powstała w skutek wieloletniego cierpienia na puchlinę

wodną. O cnotach i dobroczynności przez zmarłą dla ubogich i nędznych bez wyjątku wyznania świadczonej później doniesiemy. Pochowanie zwłok nieboszki odbędzie się jutro o godzinie Sęj rano z domu jej własnego przy ulicy Orlej pod liczbą 803.

(A. n) Dobra opera Mularzi Ślusarz w dniu 18 b. m. i r. na scenie Teatru Narodowego jak zwykle dobrze wystawiona, nie była zaszczyconą licznym zgromadzeniem łaskawych widzów, nad czém bardzo ubolewaćby wypadało, gdyby nie wspomnienie o cudnym Chłopie Miljonowym który zachwyca umysły i bawi oczy dziecinne. P. Salamonowicz pierwszy raz w roli P. Bertrand występując lubo młoda jeszcze aktorka, jednak widoczna staranność jej pracy, obiecuje na przyszłość wszelkie zadowolenie; potrzeba tylko, aby niepozostawała przy mniej znaczących, jak dotąd, rolach. P. P.

Dnia wczorajszego płacono na giełdzie warszawskiej; za listy zastawne nie licząc wto wartości kuponu wynoszącej gr. $10\frac{1}{2}$ po 97 zł. 15 gr.; za rosyjskie assygnaty po 179 zł. 10 gr. do 178 zł. 20 gr.; za dukaty hollenderskie nowe po 19 zł. $22\frac{1}{2}$ gr.; za dowody Kom. C. L. za żółd po 35 do 36.

TEATR NARODOWY. Dziś: Iszy raz nowa opera: *Aniela*.

Dziś zrana ciepła stopni 12. — Wczoraj w połud. 19.

Wiadomości Zagraniczne.

Gdy X. Wellington dnia 11 lipca do izby wyższej przybył, otoczyli go lordowie i winszowali mu, że szczęśliwie wyszedł z rozgłoszonego przez spekulantów pojedynku z księciem Leopoldem. Xiążę śmiał się dowoli z dewcipu spekulacyjnego i łaskowości swoich ziemków.

Gallerja izby niższej mieści blisko 120 osób; wyrachowano więc, że w ciągu 5 miesięcy 13,200 osób może przysłuchiwać się obradom parlamentowym, a gdyby cała męzka ludność W. Brytanji i Irlandji chciała z kolei pomieścić się na galerji, potrzebaby na to 800 lat.

W Koronowie, rejencji bydgoskiej, położo-

no kamień węgielny pod kościół ewangelicki, w dniu, w którym obchodzono trzecią setnicę złożenia wyznania augsburskiego.

Mylna była wiadomość, jakoby kongres wybrać miał Boliwara dożywotnim prezydentem Kolumbji. Kongres ten rozszedł się uchwalwszy nową konstytucję dla Kolumbji, której wszelako prezes zgromadzenia Caicedo nie sankcjonował, ponieważ się spodziewał, że lud będzie jej przeciwny. Prezydenta zaś Rzpłtę dla tego nie mianował, że nie chciał obrazić ani dumy Boliwara, ani strony demokratycznej. Tak więc Rzpłta jest teraz bez naczelnika. Bolivar oddał się z Bogoty do mieszkania letniego i czyni przygotowania do odjazdu z kraju. Może on obwiniać Kolumbję o niewdzięczność, ale usługi jego krajowi wyświadczone, drogo byłyby okupione, gdyby mu poświęcono wolność, do której osiągnięcia dopomógł. Może przez niego stała się Kolumbja wolną, ale nie dla niego dobiła się swojej niepodległości. Ma on jeszcze do 3000 wojska pod swojemi rozkazami i tą małą garstką mógłby się stać strasznym; ale niepodobna, ażeby nią pokonać mógł powstającą przeciw sobie stronę i dopiąć swoich, jak mu przypisują, dumnych zamiarów. Utrzymują jednak, iż jeszcze raz doświadczy, czy mu się nie powiedzie odzyskać władzę. Użył on wszelkiego wpływu, ażeby zgromadzić pod swoje chorągwie wojsko, z którym wyruszyć chciał przeciw Wenezueli; ale wszyscy żołnierze rozbiegli się. W San Jose kazał brać do wojska żonaty, dostarczać sobie koni i mułów, ale nie dostał ani jednych, ani drugich. Wenezuela oświadczyła, że chce pozostać połączoną z Kolumbją, ale pod warunkiem, ażeby Bolivar przestał rządzić.

Paryżkie pismo Gazette constitutionnelle des cultes przestało wychodzić.

P. Villemain zamknął d. 6 lipca lekcje o historii literatury w wiekach średnich.

Nadeszła już do Paryża urzędowa i szczegółowa wiadomość o kapitulacji Algieru i o wypadkach, które ją poprzedziły. Właściwe oblężenie i szturmowa-

nie zamku Deja algierskiego, zaczęło się dnia 4 lipca. Działa francuzkie były tak skuteczne, iż obleżeni oświadczyli Dejowi, że dłużej nie mogą się bronić. Dej kazał obleżonym wyjść z zamku, a mury wysadzić, co też z okropnym hukiem i wstrząśnieniem powietrza na 60 mil morskich nastąpiło. Francuzi zajęli natychmiast rozwaliny wysadzonego zamku. Tam przybył sekretarz Deja z konsulem angielskim i z propozycją zawarcia kapitulacji, oraz zaniechania szturm. Naczelný wódz zezwolił na to i wnet podpisana została kapitulacja, w skutku której wojsko francuzkie w południe dnia 5 lipca do Algieru wkroczyło, a o godzinie 2½ chorągwie francuzkie na murach zatknęło. W kapitulacji oddaje Dej całe miasto, zamki i własność publiczną w posiadanie Francuzów. Naczelný wódz przyrzeka zaś słowem honoru, zabezpieczyć osobę Deja i jego prywatny majątek, własność mieszkańców, bezpieczeństwo osób i haremów, wolność religijną i handlową. Dej przeniósł się do dawnego mieszkania z warowni Kazahbah, a pokoje jego zajął generał Bourmont, który też kazał natychmiast spisać cały inwentarz przedmiotów w Algierze znalezionych i opieczętować rzeczy kosztowne. Officer, który widział Deja, donosi, że to Turek mały i szkaradny. Generał Bourmont nie podawał trudniejszych warunków kapitulacji, bo wiedział, że port, dwa ładne zamki i bramy są także podminowane i dla tego pozwolił nawet Dejowi udać się potem na mieszkanie, gdzie mu się spodoba. Admirał Duperré był wojsku bardzo pomocny, bo w czasie szturmów manewrował z okrętami z innej strony i odrywał tym sposobem siły Algierczyków od najważniejszego punktu.

Dnia 12 lipca odbyło się w Paryżu wielkie z powodu wzięcia Algieru nabożeństwo, na które król z dworem przybył dwonastoma ośmiokonnemi karętami. Przy drzwiach kościoła, powiedział król arcybiskupowi, że od wielu nie doznał tak wielkiego szczęścia, za które teraz Wszechmocnemu przyszedł dziękować.

Za staraniem towarzystwa filantropijnego w północnej Ameryce, założono w Smyrnie szkołę protestancką.

Sułtan wezwał do Stambułu ze Smirny dwóch najznakomitszych Greków, tyleż Gormjan i Żydów, ażeby się z ust ich dowiedzieć, jakie szczególniejsze nadużycia ciężyły na ich współwyznawcach.

Dwaj Jezuici przybyli niedawno z dwoma braciakami na wyspę Syra dla objęcia na powrót dawnych posiadłości swego zakonu.

W nocy z d. 3 na 4 czerwca napadł statek

grecki o 15 ludziach na bryg angielski i zrabował go.

Kilka słów z okoliczności dzieła: Kraków i jego okolice opisał historycznie Ambroży Grabowski, w Krakowie 1830 r. nakładem i drukiem Józefa Czecha.

Pod tym tytułem wyszła w Krakowie przez drugie wydanie książka, która roku 1822 po raz pierwszy świat ujrziała: dziś w stronicach 432, wówczas w 324 zawarta, w 8ce; dziś 18, wówczas 22 wizerunkami ozdobiona; silniejszemu niż wówczas piętrem naukowego wypracowania naznaczona, lubo nie zawiera pałacu biskupów krakowskich opisu, który w pierwszym wydaniu tej książki składał ośnowę całego rozdziału, 27 stronie zajmującego. Być może że miejscowe przyczyny wymogły to obcięcie: większe przecież podobieństwo do prawdy, że szanowny autor którego najczystsza rzecz polskich miłoś w całym się dziele przebiega, dla tego ów opis pominął, że wszędzie do umysłu nie do zmysłów chciał mówić, i tym samym historją odwiecznej stolicy, nierozzerwanem ogniwem połączoną z historją narodu polskiego, uważał że stanowiska właściwszego historykowi-filozofowi niż poecie.

Historja Krakowa te same obudza w czytelniku uczucia, co historja Polski; jak tu, tak tam więcej niż zwyczajną znikomość tego co Polacy zdziałali widzimy; a źródłem odwiecznym tej żałosnej znikomości jest upośledzenie ludzkiej natury w najliczniejszej klasie narodu naszego. Wyjawszy Madziarszczyznę nie masz w Europie narodu, któryby tyle ile polski można z tej przyczyny w obliczu ludzkości obwiniać. Nie masz też w Europie kraju, którego dawniej sławy zabytki tak dotkliwych ciosów doznały, tak żałosne rozpamiętywanie wzbudzały jak Polska i dawna Polski stolica. „Uszczęśliwienie prywatnych obywateli (są słowa stronic 337 opisu Krakowa) zawisło od dobrego powodzenia całej społeczności; bo dobro wspólne tak jest potrzebne do uszczęśliwienia

prywatnych, jak w człowieku żyjącym ruch serca jest potrzebny do obrotu krwi we wszystkich całego ciała członkach., Nie było u nas tego dobrego całej społeczności powodzenia, nie było owego pospolitego dobra, bo od wieków był i jest u nas nieszczęśliwy, jeszcze po większej części z osobistym poddaństwem połączony, system pańszczyźniany. Stąd też, jak dzieje narodu, tak dzieje dawniej jego stolicy są tylko pasmem chwilowych zabłyśnień obok odwiecznie ponawiających się klęsk i fizycznych i moralnych. Po wszystkie czasy słynęli nasi przodkowie z tego, że chwalili Boga modłami i ciałą umartwieniami, że mu stawiali świątynie i klasztory, że czcili w swych królach charakter pomazańców boskich. Przecież wiara przodków naszych zawsze była martwa, bo obok odwiecznych krzywd poddanego im chłopstwa była koniecznie wiara bez uczynków, bo nie była oparta na owę przed wszystkimi innymi przez naszego boskiego prawodawcę zaleconej cnocie, która ma nazwisko miłości bliźniego. Nic więc dziwnego, że historia ziemi, której Kraków był stolicą, i samego Krakowa, jest historią zniszczeń, rozwalin i upadku.

Pocieszającym zrządzeniem, ukazanie się w odnowionej barwie dzieła, o którym mówimy jest społeczne wielkiej myśli przywrócenia chłopstwa polskiego do godności człowieka. Myśl ta opanowała najprzedniejszą klasę Polaków z okoliczności przyjętego przez naród projektu wzniesienia pomnika najpotężniejszemu Monarsze, który lud upadły do liczby żyjących narodów powołał. Błogosław Boże myśli, której uwieńczenie byłoby tym w dziejach Polski, czem jest słońce w przestrzeni świata słonecznego, i przewyższyłoby to wszystko co dotąd rodzą ludzki mógł na cześć człowieka uczynić.

Adrian Krzyżanowski.

W Domu pod Nrem 369 przy ulicy Krakowskie Przedmieście obok głównego odwachu przy kościele OO. Bernardynów, są do najęcia:

A. Od Sgo Jana r. b. Cztery Pokoje z przedpokojem, kuchnią, spiżarnią, piwnicą, drwalnią, górą do suszenia bielizny i t. p.

B. Od Sgo Michała zaś Dwa Lokale, z których każdy w szczególności mieści w sobie trzy Pokoje z przedpokojem, kuchnią, spiżarnią, piwnicą, drwalnią i górą do suszenia bielizny.

Wiadomość w każdym czasie powziąć można w pomieszkaniu właściciela, w podwórzu w oficynie oddzielnej pod Blachą na pierwszym piętrze znajdującem się.

OBWIESZCZENIA Z BIÓRA INFORMACYJNEGO

przy ulicy Krakowskie Przedmieście pod N. 377.

(548) Bardzo wygodny Lokal przy ulicy Bednarskiej pod Licz. 269, składający się z 4 Pokoi z meblami i balkonem jest do wynajęcia na czas do 1go Października r. b. Wiadomość w tymże domu.

(550) Pod Nrem 1274 przy Nowym Świecie jest na 1szym piętrze Appartement składający się z 9 Pokoi, kuchni, drwalni, 2 piwnic, stajni i wozowni do wynajęcia od Sgo Michała. Ktoby sobie życzył takowe mając, życząc mieć przytem zamiast malowania na ścianach obicia w najnowszym guście, może się zawczasu o to umówić z właścicielem domu. Tamże będą od Sgo Michała różn. Lokale do wynajęcia, a mianowicie w nowym domu przyległym po 4 Pokoje na każdym piętrze z piwnicami i drwalniami. O cenach dowiedzieć się można u właściciela lub w Biórze Informacyjnem.

(580) Ktoby sobie życzył sprzedać Bryczkę ze szpręgami na rysorach tylnych, choćby niewiele używaną, lecz mocną i dobrze zrobioną; niech się zgłosi do Bióra Informacyjnego.

(582) Potrzeba Kapitału około 20,000 Złp. nadobra w obwodzie Warszawskim położone. Pożyczający mógłby zawarować prawo odkupu wieczystej dzierżawy. Bliższe objaśnienie w Biórze Inform.

Skład muzyki i sztuk pięknych *Magnusa* dostał świeży transport desseni na krzyżową robotę. Porządku nowemi rycinami znajduje się ulubiony alfabet damski. Cały zbiór złożony z 25 głów pięknie kolorowanych kosztuje zł. 125, czarnych cena zł. 63. Kompletna muzyka z Chłopa milionowego z Uwerturą na 4 ręce zł. 9. Jest i ostatnia opera Boieldieu Dwie nocy na fortepian ze śpiewem; cena zł. 48; i opera Rossyniego *Wilhelm-Tell* na fortepian z włoskim tekstem, i wszystkie nowe śpiewy włoskie z Mediolanu i Neapolu.

Posiadacze majątności nie wiele odległych od Warszawy życzący je sprzedać lub zamienić na domy w Warszawie, raczą się zgłosić do Bióra Infor.